

عنوان مقاله:

توسعه کالبد و جایگاه سکونتگاه عشایر با رویکرد زیست بوم گرایی نمونه‌موردی منطقه کوه پنج بردسیر

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و منظر شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سارا تدین سعیدی - دانشجوی کارشناس ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان، ایران

عباس مسعودی - دکترای معماری، رئیس دانشکده معماری دانشگاه آزاد کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

مفهوم توسعه در فرایند رشد نهفته است. در اکثر کشورهای پیشرفته جهان، توسعه روستایی رابطه تنگاتنگی با فرایندهای ساختاری نظیر فرایند اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، فرهنگی، مدیریتی و زیست محیطی رشد و توسعه دارد. جوامع انسانی بر حسب زمان و مکان و با توجه به زیست بومی و فعالیت بخشی در فضاهای روستایی، برنامه ریزی روستایی و توسعه روستایی مفهوم و مصداق پیدا میکند. اساساً حوزه های روستایی و عشایری به عنوان قاعده نظام سکونت و فعالیت ملی نقش اساسی در توسعه ایفا می کنند چرا که توسعه پایدار سرزمین در گرو پایداری نظام روستایی و عشایری به عنوان زیر نظام تشکیل دهنده نظام سرزمین است و پایداری فضاهای روستایی و عشایری در ابعاد مختلف می تواند نقش مؤثری در توسعه منطقه و ملی داشته باشد. با توسعه سکونتگاه عشایری و جذب گردشگر می تواند با مشارکت در اشتغال زایی و ایجاد درآمد، اقتصاد جوامع محلی را احیا کند و نیز در تقویت فرهنگ محلی و زیست بوم گرایی سهیم باشد و در حفظ و بازسازی محیط زیست طبیعی و انسان ساخت تغییر ایجاد کند. این تحقیق از طریق مطالعه منابع و تحقیقات پیشین انجام پذیرفته است. نتایج این تحقیق نشان میدهد بهکارگیری شیوههای مختلف معماری، علل الخصوص معماری بارویکرد زیستبوم گرایی و بهره‌گیری از اصول جدید معماری و طراحی چنین مجموعه‌هایی به‌طور مستقیم به احیاء و تقویت صنعت گردشگری در کشور کمک شایانی مینماید.

کلمات کلیدی:

توسعه، سکونتگاه عشایر، زیست بوم گرایی، جذب گردشگر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/538621>

